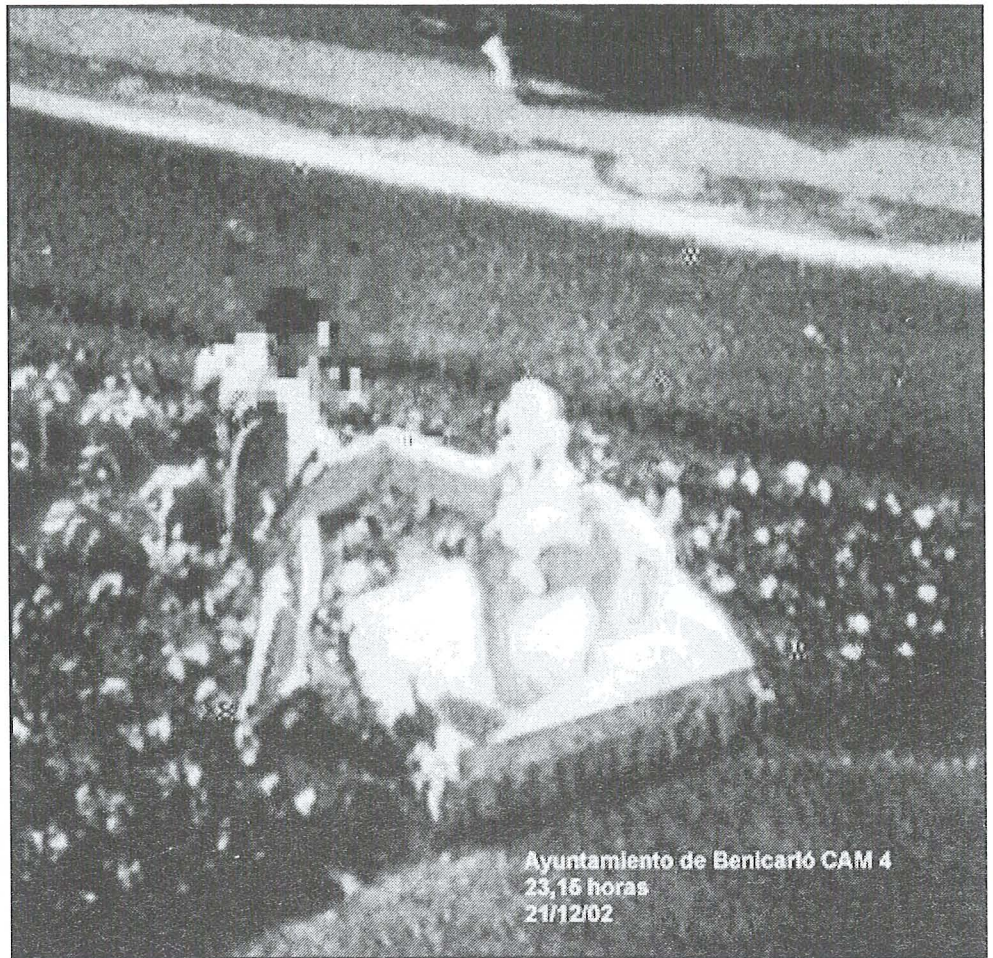

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 3 de gener de 2003 • Núm. 366 • Any IX • 0.75 Euros

Ayuntamiento de Benicarló CAM 4
23,15 horas
21/12/02

CÀMERA OCULTA

Ja se sap qui són!

Monument del llaurador

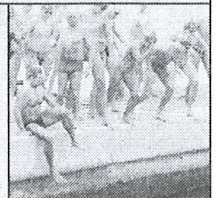

Avanç de les
activitats de
l'lvadis per a
l'any 2003

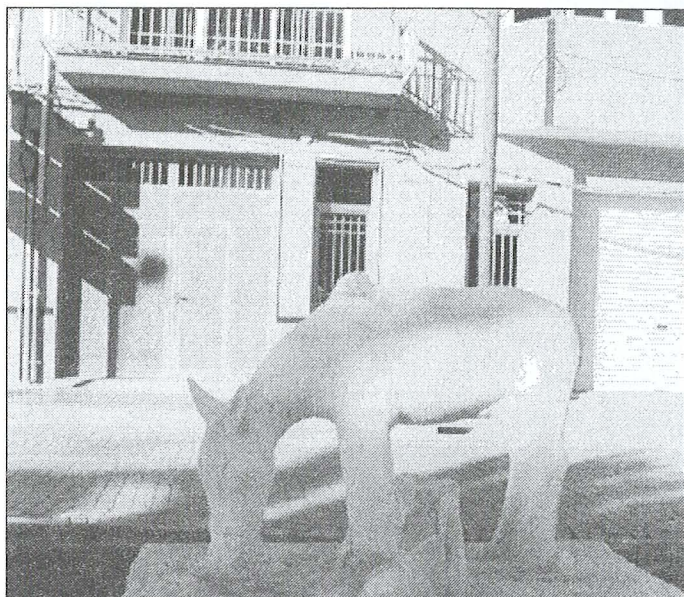
La primera ruta
dels aljubs no
contenta tothom

El Club Natació
Benicarló, en la
VII Copa Nadal

Les càmeres delaten

L'ajuntament utilitzarà les càmeres d'ara endavant per prevenir d'altres actes vandàlics a la ciutat.

TEXT: redacció

FOTOS: Iluïsa garcia

Plantes robades al carrer major, graffitis pintats de forma indiscriminada per les parets de diferents murals arreu de la ciutat, trencament de cabines telefòniques i contenidors incendiats durant la nit, són algunes de les problemàtiques que ha viscut Benicarló al llarg de les darreres setmanes. Unes mostres que es repeteixen sobretot en el cas dels incendis als contenidors. Però sobretot el vandalisme a Benicarló ha tingut el seu màxim exponent amb la figura del llauradoret benicarlando. La gent demanava despeses i solucions i aquestes finalment han arribat.

L'Ajuntament de Benicarló ha identificat l'agressor de la estàtua, situada a

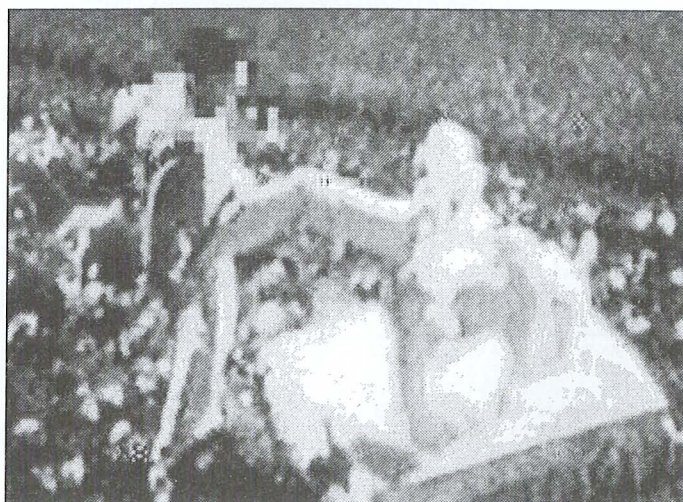
la cruïlla dels carrers Jacinto Benavente amb el carrer Alcalà. Després de pintades, arrencades de membres, del cos sencer i d'infinites decapitacions, i havent comprovat que de res havien servit els ferros inserits per reforçar les estructures del petit monument, el consistori fart de mesos d'agressions i de posa i lleva va optar per erradicar la problemàtica

mitjançant la instal·lació d'un sistema de vigilància televisiva.

Els resultats de la decisió no van poder ser més positius, només una hora i quart després que es posés en funcionament el sistema de vigilància per càmera, va tenir lloc l'incident. La càmera va gravar com el dissabte 21 de desembre del 2002 a les onze i quart de la nit, tres adolescents

que circulaven en ciclomotor, es van detindre just davant l'estatua, un d'ells baixà i li propinà quatre patades al cap de l'estatua en un intent de decapitar-lo per enèsima volta.

Segons l'alcalde de Benicarló, Jaime Mundo, **"la il·lusió d'ells era trencar l'estatua per a que la brigada la tornara a reposar"**. De fet, Mundo assegura que les imatges mostren que el vandal i els seus complices van tornar en repetides ocasions per veure si **"podien acabar de trencar-la"**. Així, l'alcalde ja ha advertit que les coses caviaran a partir d'ara i actuaran **"amb ma dura per aconseguir que aquestes circumstàncies no es tornen a repetir mai mes"**. En aquest sentit, s'ha repartit la imatge de l'incident a la premsa perquè **"volem que es vegem i s'averonyisquen"**.

l'agressor

Editorial

Bon any

En quant a les accions que es portaran a terme amb l'agressor, el consistori ja ha posat a disposició judicial les gravacions per a que s'iniciïn les actuacions legals, **"es portarà endavant un expedient i s'aplicarà la màxima sanció que permeta la normativa vigent, ja que els contribuents no tenen perquè pagar les gamberrades d'uns vàndals"**.

Pel que respecta als graffitis que apareixen a la població, l'Ajuntament ja té material per poder continuar amb els procediments legals. De fet, la policia "ja ha doant coneixement d'aquests actes als familiars i s'ha pocedit a requisar el material que utilitzaven".

LA SOLUCIÓ?

El bon resultat que ha donat la càmera en el cas de les agressions a l'estàtua del petit llauradoret podria fer que s'adoptés aquesta mesura per solucionar altres problemes de

la ciutat tals com els graffitis o la crema de contenidors i papereres. D'aquesta manera, s'instal·larien sistemes de vigilància en diversos punts de la població que resulten especialment atractius a aquest tipus d'actes.

Ara la pregunta que es fem és si aquesta és la solució. Definitivament, les càmeres serien de gran utilitat a l'hora de descobrir els autors materials de les gamberrades que tant irri- ten el ciutadà, fins i tot podrien evitar a la llarga que aquests sucesos es produïren, la por a ser descoberts seria una carta molt important a l'hora de previndre el plantejament d'un acte vandàlic, aleynys de caire espontani... però com bé se sap, les càmeres han estat sempre motiu de polèmica, significa la seua presència la pèrdua de llibertat?

O bé podem dir allò de qui no té res que amagar això no li ha de preocupar?

COMENÇA un any nou, un any nou en què els benicarlandos i benicarlandes decidirem sobre quins han de ser els governants que regesquen els nostres destins la propera legislatura.

Des de LA VEU de Benicarló volem recordar algunes obvietats, que per tan clares semblen perdudes en la nit dels temps, a tots aquells que ens governen i que ens han de governar.

Volem que no oblidem mai que els representants de tots els partits han de tindre el reconeixement de tothom -també de LA VEU de Benicarló- perquè la política, malgrat el que es diga, és una tasca noble en què uns homes i unes dones decideixen sacrificar-se per la col·lectivitat.

Convindria també que no oblidaren que una cosa és l'activitat política i una altra de ben diferent la vida personal, que es pot estar profundament en desacord amb la manera de procedir d'algú però que això no ha de llevar perquè les relacions personals, de veïns d'un mateix poble, tinguen la cordialitat necessària; no ha de ser tot una barreja, qui no està amb mi no ha d'estar per obligació en contra meua.

Des d'aquest setmanari ens agradaria que compren- gueren alguns polítics locals que, des del respecte, s'ha de poder criticar, és necessari criticar, i que barrejar **"la gimasia"** amb la **"magnesia"** no demostra l'amplitud de mires que ens agradaria que tingueren tots els regidors del nostre ajuntament.

Bon any a tots. Naturalment, i amb sinceritat, també a Pac, a Traver, a Marzal... i a tots aquells que no ens tenen precisament una especial debilitat.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

SEAT

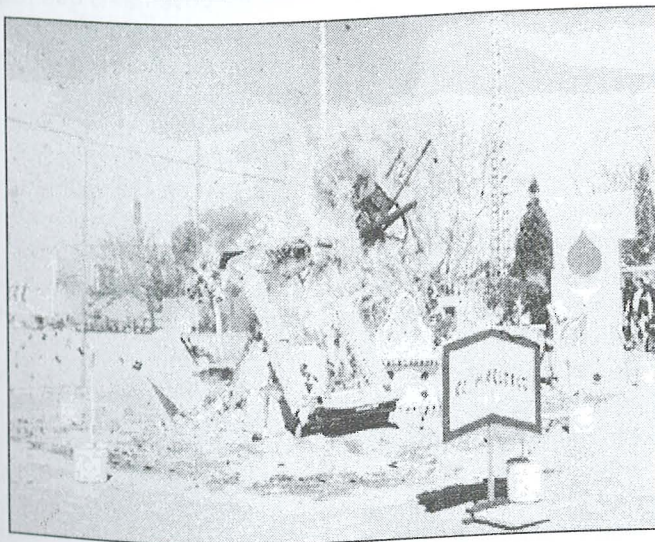
L'IVADIS recuperarà al 2003 la seua denominació de centre ocupacional

L'Ivadis ja té la mirada posada en els projectes previstos per al 2003. La celebració de l'any internacional dels discapacitats serà enguany motiu de celebració i per això ja s'estan preparant un munt d'activitats.

TEXT: noemi Oms

FOTO: Iluisa Garcia

D'altra banda, després de la marxa de diversos usuaris a la residència de discapacitats ubicada tot just al costat, el centre recuperarà el perfil dels usuaris del centre ocupacional, convertint la formació per a una posterior inserció laboral en el seu principal objectiu. En aquest sentit, la direcció general del discapacitat podria reacreditar enguany el centre del Maestrat amb la denominació "d'ocupacional". D'aquesta manera entre d'altres projectes formatius es podria optar a un de cura "una feina que els usuaris del centre podrien realitzar sense cap tipus de problema", assegura el director de l'IVADIS al MAestrat, Juan Manuel Torres. Precisament al 2002, es va cursar un mòdul de fusta al SERVEF, no de vades, Torres afirma que "els fons europeus s'han d'aprofitar". D'aquesta manera,

enguany s'aposta per realitzar cursos a través del SERVEF que "aporten una riquesa important en el bagatge professional dels usuaris".

EXITÓS COMIAT DEL 2002

Tots aquestos projectes i ambicions de futur tenen lloc tot just després de l'èxit de la darrera exposició de Nadal dels xicotets i xicotetes del Centre IVADIS en la qual "s'han venut gairebé i tot els mobles". D'aquesta manera, els visitants han

pogut comprovar que l'habilitat dels xicotets del centre de discapacitats de l'IVADIS del Maestrat no té límits. Enguany, s'ha volgut que els curiosos, però també els compradors fidels pugueren conèixer, a banda d'adquirir algun producte, algunes de les activitats que realitzen els usuaris del centre. Activitats que van d'excursions amb barca, visites o també per exemple la seua activitat estelar la "plantà" de la seu falla, la falla del Maestrat.

Una de les sorpreses o projectes més interessants que s'està preparant des de l'IVADIS és el tocant a les falles. L'empresa Pirotecnia Tomàs és una de les empreses que col·labora asiduament amb el centre. De fet, els usuaris de l'Ivadis són els que elaboren les carcasses dels masclets, per això enguany podrien rebre un homenatge. "Hi ha una sollicitud especial a la Junta Central Fallera de València perquè el dia que dispare Pirotecnia Tomàs els usuaris puguen anar allí i vore la mascletà des de la plaça de l'ajuntament, i la nostra esperança seria que alguns d'ells, els que estan en el taller de subcontractats fabricant les carcasses per als petardos, pujaren al balcó de l'Ajuntament" explica Torres.

De moment, sembla que les negociacions no van per mal camí, tot i que encara resten detalls per determinar.

Simulen un accident

TEXT: noemi Oms

Un col·lisió entre dos vehicles i tres víctimes va ser l'argument central del simulacre que es va realitzar dissabte a la plaça de la Sagrada a la plaça

sant Bertomeu. En l'activitat hi van participar els voluntaris de al Creu Roja, els bombers del parc del Baix Maestrat i altres forces de seguretat i pretenia demostrar la capacitat de

coordinació de totes aquestes forces, la seua tècnica i la seua rapidesa a l'hora d'atendre les víctimes de la col·lisió entre els vehicles. Entre les dificultats que es van posar a

prova hi havia va ser el fet que un dels ocupants hagués eixit després del seu vehicle i l'altra víctima patiguera politraumatismes a conseqüència de la col·lisió.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 365.

TEXT: el lector

Si la setmana passada començava parlant del Nadal i tota la seua febre consumista, avui ho vull fer sobre un costum que em sembla tan poc original com inútil i que també pertany a aquestes dates. És tradicional que quan arriba el 28 de desembre, tant als mitjans de comunicació escrits com parlats, es faça la gracieta de la innocentada. Jo li vull dir, senyora Garcia, que valoro molt positivament el fet que La Veu no haja caigut en aquest joc absurd i sense sentit que l'únic que fa és confondre als lectors. De fet, els diaris mitjanament "seriosos" ja no fan bajanades d'aquestes. Els que encara mantenen el costum, només en posen una, no cinc o sis.

Nou tema d'investigació amb un titular de portada contundent: "L'hortalissa desapareix". Ara vindrà la pintoresca regidora de carxofes i turistes per a dir-nos que no és cert, que ella té un trosset on es planta quatre solquets de bajoques, dos de cols, un parell de tomaqueres, un de bledes i

tres de carxofes denominació d'origen. Arguments contundents i sòlids, com sempre que parla. Segons l'Institut nacional d'estadística, només un sis per cent dels titulars d'explotacions agrícoles tenen menys de 34 anys. Se'ns enfonsa un dels pilars bàsics de la nostra idiosincràsia. El trinomi agricultura-pesca-indústria ja no val. Turisme i serveis entren amb força i desplacen els altres. L'agricultura es globalitza. Tothom planta tarongers. Es transformen finques de secà en regadiu sense permís mentre els nostres governants miren cap a un altre lloc. Així ens va.

Diu el PSOE que els pressupostos de la Generalitat fomenten el desequilibri territorial. No sé de què s'estranyen. Sempre s'ha dit que amb la dreta els pobres són cada dia més pobres i els rics més rics. Tenim la campanya electoral i s'ha d'invertir als llocs on hi ha més votants potencials. Òbviament la costa guanya aclapadorament perquè hi viu més gent. Al cap i a la fi ells (els socialistes) van fer el mateix. No

hem d'oblidar que el principal objectiu dels polítics és mantenir-se al poder el major temps possible, i el mitjà que tenen més al seu abast són els diners de tots que gestionen com volen, però sempre amb un objectiu final: el poder.

L'amic J.J. Salán insisteix en la seua felicitació. És persistent, aquest xicot. Jo afegiria un parell de coses a la seua exposició del trànsit. En primer lloc, que hi ha molta gent que no sap per a què serveixen els intermitents. En segon lloc, que tots els imbècils que parlen pel mòbil mentre condueixen haurien de pensar el perill que això suposa. Desconeixen el significat de la paraula pensar. El seu cervell no dona per a tant.

Ha estan un gran encert el descobriment (almenys per a mi) de Josep V. Taus com a col·laborador del seu setmanari. Jo, que sóc un negat per a la informàtica, he trobat molt interessants els seus articles, que ens obren els ulls d'aquest camp tan difícil, extens i que tan vertiginosament avança.

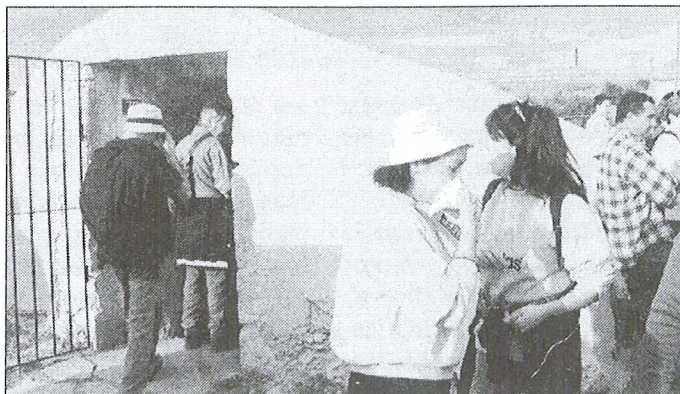
Roda de premsa del regi-

dor de festes. Enguany no es celebrarà la festorra. Com que ara tenim maremàgnum, la gent no se n'ha d'anar del poble a xalar-se'n. que el negoci siga per als professionals i no per a les penyes. A veure si passa el mateix amb les festes patronals.

Ja fa setmanes que busco l'editorial i no l'he trobat enlloc. Potser l'opinió de la revista es redueix a la secció "carxofa i panissola". I ja està. Una mica de seriositat. Afortunadament els col·laboradors de pes mantenen la seua regularitat i augmenten el nivell de la revista considerablement. Però n'hi ha un parell que fan pols la mitjana. Pot endevinar qui?

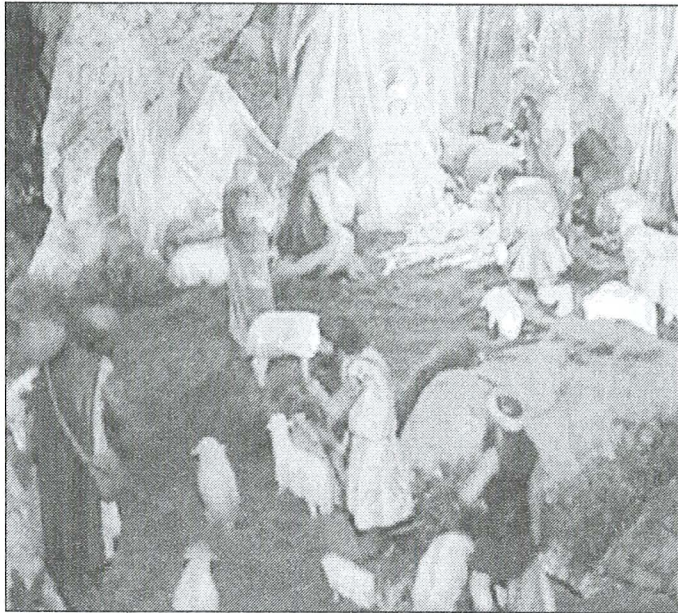
L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

La setmana passada es va anunciar a so de bombo i platerets que tornava el pelegrí que tan bones estones em va fer passar amb el seu viatge. No l'he trobat. Potser la felicitació, en valencià naturalment, de qui tots sabem li ha furat el seu espai? No ho sabrem mai.

Primera ruta dels aljubs

Èxit de participació diumenge passat amb la primera ruta pels aljubs del terme municipal de Benicarló, més de dues centes persones es van inscriure per poder realitzar l'activitat, emmarcada en el programa de festes de Nadal i Reis preparat per la comissió de festes de la ciutat. Van ser vint-i-un quilòmetres de trajecte que tenien com a objectiu apropar els marxistas a la història i al patrimoni de la ciutat mitjançant la visita dels quatre aljubs que hi ha localitzats.

Ruta de pessebres

Centenars de persones han realitzat aquests dies la ruta de pessebres monumentals que es prepara cada any a la comarca.

TEXT: noemiOMS

FOTO: lluisagarcia

Entre les ofertes més destacades hi ha la de l'hotel Ciudad de Gaya de Peñíscola, que dispsa de més d'un centenar de peces i reflexa a més totes i cadascuna de les escenas. Aixà entre els detalls més curiosos d'aquest pessebre destaca la inclusió del Castell de Peñíscola o el moviment d'algun del seus personatges mitjançant l'acció de petits motors que, en alguns casos, procedeixen fins i tot de rentadores.

D'altra badna, al carrer Sant Josep de Vinaros també es pot visitar una exposició de diorames elaborats per membres de l'associació pessebrística del Baix Maestrat.

Una altra opció és la que ofereix el president de l'associació, Juan Manuel Borràs a Càlig, ubicada al carrer dels Socors, tots els caps de setmana i festius fins el dia 26 de gener. Altres pessebres són el d'Enrique Ballester al Carrer Zaragoza, 16 de Sant Mateu o els d'Aurelio López, al carrer Bilbao, 12 i Ximo Sorlí, al carrer Càlig, 3 de Benicarló.

Entre les ofertes més destacades hi ha la de l'hotel Ciudad de Gaya

BREUS

CAIXA RURAL

La campanya 'Comerç de Benicarló', dissenyada en exclusiva per Caixa Rural Benicarló per afavorir al comerç benicarló, es realitzarà a les 18 hores del divendres dia 3 de gener de 2003 al saló d'actes d'aquesta entitat en la Avinguda Joan Carles I, 18. Durant aquest acte es repartiran als agraciats, clients de Caixa Rural Benicarló, de 150 vals de compra valorats, en conjunt, en 22.500 €, informa José Antonio Marzá Roca.

CREMEN CONTENIDORS

Dos dotacions de bombers van haver de desplaçar-se la matinada de divendres passat als carrers LLuís vives i Avinguda Catalunya de Benicarló per apagar dos incendis que s'estaven produint simultàniament en dos contenidors de paper. Aquesta és ja la segona vegada en menys dun mes que es cremen contenidors en el cas de l'Avinguda Catalunya.

MATEN NOU OVELLES

Dos rotweillers van matar la setmana passada nou ovelles que es trobaven tancades dins d'un corral ubicat a la partida del Corral del Petiquillode Benicarló. Va ser el propietari del lloc, qui en anar a donar de menjar el ramat va trobar-se en l'escenari i va decidir demanar ajuda a la Guardia Civil. Amb l'arribada de la guàrdia civil es va optar per rehuir els gossos amb l'ajuda de dards somnífers. Fins a sis es van haver de disparar per tal que deixaren d'atacar. Un dels gossos va morir, mentre que l'altre va ser traslladat a la gossera. Els gossos procedien d'un xalet proper a la granja que a penes usn dies abans havia estat robat deixant els gossos lliures. el propietari de la granja va presentar una denuncia contra el dels gossos. Fa només uns dies aquestos mateixos gossos podrien haver estat els responsables de la mort de tres gossos més que hi havia a una finca veïna.

**COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA**

GRÈVOL

Sant Blai, 2. 964 475698

366

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

ESPORTS LA VEU torna al Camp Nou

La selecció de Catalunya va superar Xina el passat dissabte

TEXT: rodolfoSerrano

paco delcastillo

Una vegada més LA VEU de Benicarló ha estat l'únic mitjà de comunicació local i fins i tot gosaria dir que comarcal o provincial que ha assistit al partit que va enfrontar la selecció catalana de futbol, que dirigeix el nostre país Àngel Alonso, i la mundialista selecció de la Xina.

El Camp Nou presentava una bona imatge. Més de seixanta mil espectadors segons confirma l'organització i més de la meitat del personal armat amb senyeres quatribarrades, estelades amb triangle blau, estelades amb triangle groc, estelades amb triangle roig o tocats amb mocadors o barrets de llana amb símbols marcadament catalanistes. Abans d'iniciar-se els prolegòmens em vaig entretenir llegint algunes pancartes. N'hi havia de ben curioses; una d'immensa cobria una bona part del marcador del lateral i deia en anglés que Catalonia is not Spain. Al costat d'aquesta manifestació de principis hom atinava a contemplar un altre tros de drap de dimensions semblants escrit presumible-

ment en xinés i que calia pensar que contenia un missatge preconitzador, si més no, de les afinitats i tradicionals llaços d'unió que sempre han mantingut els pobles català i xinés; es veu que em vaig equivocar perquè tal i com aclaria Sergi López-Egea a El Periódico el monumental drap oriental venia a dir que **"Espanya i la Xina volen ser amigues"** (sic). Quines coses. Encara una altra pancarta, més modesta pel que fa a dimensions i acabat es referia a la situació actual del Barça: **"Gaspert, nunca más"**. L'arribada

del Molt Honorable President de la Generalitat va ser anunciada pels altaueus i saludada amb una sonora cridòria per un important, majoritari, sector del respectable. Per fi van sortir els futbolistes al camp i la grada es convertí en una immensa mar dels colors groc i roig. Uns bojos van prendre foc algunes bengales a les zones de gol i alguns espectadors els recriminen la seua actitud amb xiulets; tal i com està el pati, amb el Camp Nou tancat per dos partits, aquestes exhibicions pirotècniques portaran cua. Començà el partit

i es va poder veure amb claredat que els xinesos són uns bons atletes, que estan preparats per competir en qualsevol distància olímpica, ja siga de velocitat o de resistència, però que no estan especialment dotats per a la pràctica del futbol, tots corren amunt i avall darrera de la pilota, no en donen una per perduda però quan la tenen no saben què fer-la.

El benicarlando Pichi, fidel a la seua concepció del futbol, va fer un plantejament de marcat caire ofensiu, amb tres puntes ben alimentats per les pilo-

CULTURAL
ASSOCIACIÓ LA FERAM
BENICARLÓ

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laborador
PERE BAUS
XAVIER BU
RAMON PARÍS
Fotografia
JORDI MAURA

La Via de la Plata.

Etapa 0

Aara vaig a tornar a martiritzar-vos un poc més amb un altra ruta: La Via de la Plata.

TEXT: tonyofibla

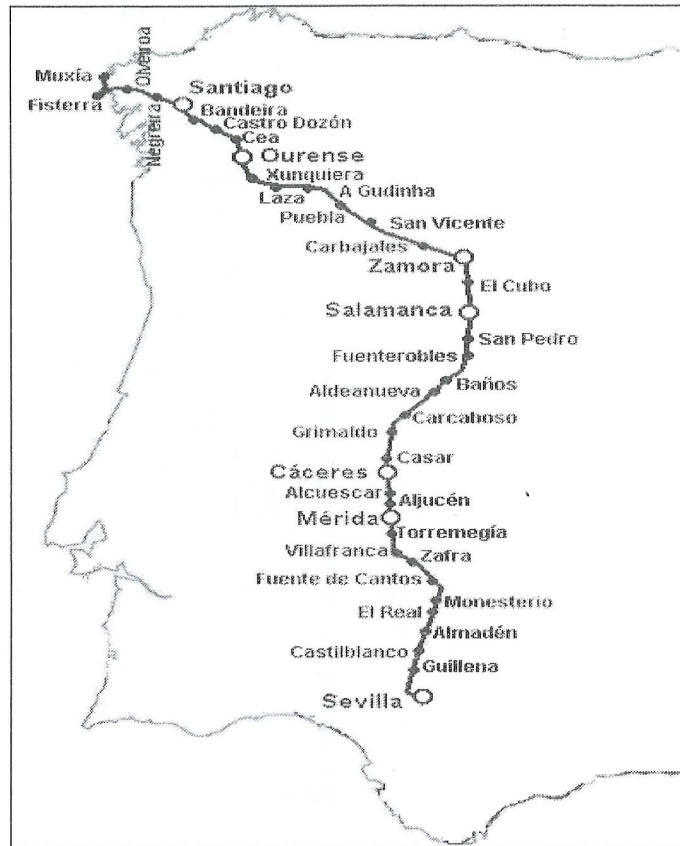
Estimats lectors, després de haver-vos pegat la pallissa amb el Camí de Sant Jaume de Benicarló a Fisterra, ara vaig a tornar a martiritzar-vos un poc més amb un altra ruta: La Via de la Plata.

Per a uns la Via de la Plata és l'antiga calçada romana que anava de Mérida fins a Astorga "**Iter ab Emerita Asturicam**". Per a uns altres anava de Sevilla a Gijón. Siga com siga, la Via de la Plata era un calçada que anava, en direcció nord-sud, per les terres occidentals de la Península Ibèrica.

Es va començar a construir en època l'emperador August poc abans del naixement de Crist i acabada, en la forma en que actualment la coneixem, a principis del segle II pels emperadors Trajà i Adrià. Aquest camí constituïa una de les més importants calçades romanes de la Península Ibèrica i, sens dubte, la principal de l'oest.

Els àrabs aprofiten aquest camí en els seu desplaçaments per la península.

El nom de Plata res té a veure amb l'argent ni a la paraula llatina *lata* (ampla

com en un primer moment s'havia dit. El mot Plata, en aquest cas, ve de l'àrab al BaLaTa (l'empedrat, l'enllosat). BaLaTa encara s'usa en Síria amb el mateix significat. La primera "a" de BaLaTa quasi no es pronuncia, provocat la desaparició d'aquesta lletra i per semblança, amb el nom de metall preciós, es transforma en Plata (BaLaTa >> BlaTa >> plata). Per terres valencianes tenim el topò-

nim Albalat que també fa referència a algun camí.

La calçada després es aprofitada pels ramaders en la transhumància convertint-se en cañada o cordel: en concret, la Cañada de la Vizana.

Actualment la calçada ha desaparegut en quasi la seua totalitat. En uns casos està sota l'asfalt de la N-630, en altres s'ha perdut totalment i se suposa per on deuria passar o queda

algun tipus de resta. Però per a consol dels caminants en un pocs llocs la pots veure i xafar. De totes maneres hi ha un munt de restes arqueològiques, mil·liaris, ponts, etc. que et recorden contínuament que més prop més lluny estava la calçada.

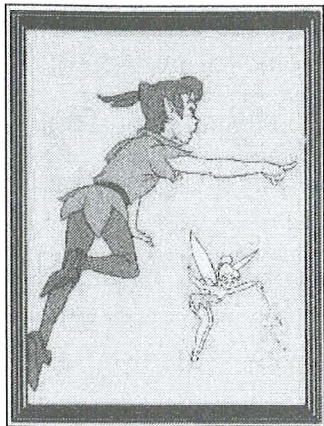
Avui, la Via de la Plata està marcada com un camí de Sant Jaume amb les fletxes grogues i va de Sevilla a Santiago. A Zamora hi ha varies opcions: per Astorga i empalmar amb el Camí Francés, per la Vall de Tera, per Villardecervos o per la Tierra de Aliste. Les tres últimes variants fan cap a Puebla de Sanàbria.

A diferència del Camí Francés, saturat, on hi ha massa gent, la característica d'aquesta ruta és la soledat: no hi va ningú. Vicent i jo i algun ciclista que veiem de tant en tant.

LA VEU de Benicarló no és un lloc per a denunciar o reivindicar res que passe a Galícia, però veient aquests el dies el desastre provocat pel Prestige als llocs on vaig acabar el meu viatgeenguany, no puc fer altra cosa que ajuntar-me amb tots els gallecs i dir ben fort:

NUNCA MAIS.

LA VEU no és un lloc per a denunciar o reivindicar res que passe a Galícia, però veient aquests el dies el desastre provocat pel Prestige als llocs on vaig acabar el meu viatgeenguany, no puc fer altra cosa que ajuntar-me amb tots els gallecs i dir ben fort: NUNCA MAIS.

Peter Pan

TEXT: susanna anglès

Què li demanen els milers de Peter Pans que caminen errants per aquesta mena de planeta al 2003? Bé, que no passi el temps...ni que entri l'edat adulta i, segons els psiquiatres, no assumir moltes responsabilitats de les que es tenen, de manera aproximada, a partir del 25 anys... Però els milers de Peter Pans també tenen, tot i que no el vulguin veure els amants de Freud, un cervell i, fins i tot, un cor--- més o menys gran, depèn del lloc que ocupen els odis, rancúnies... Aquest any, recordem que a l'anomenat Estat Espanyol hi hauran eleccions municipals i autonòmiques... li demanem, molts Peters Pans un xic més de solidaritat... Als polítics, als nostres polítics al Tena, Sanmartín, Yacoub, Adell, Moliner's ... les ànimes empresonades dins l'edat adolescent del Peter Pan... li demanem que dins dels seus actes siguin, primer que res, els uns amb els altres, més solidaris amb les seues paraules i respectives dedicatòries que són, sovint, insults.

PASSA A LA PÀGINA 13

josep sanAbdon

Llibres

Absència d'amor, absència de sentit

EL darrer llibre de poesia de Ramon Guillem és encapçalat per una cita d'Eliot: "...hi ha un temps per construir/ I un temps per viure i engendrar/ I un temps perquè el vent esbocini el vidre balder/ I sacsegi l'enfustat on saltirona la rata de camp/ I sacsegi l'espellifat tapís teixit amb silenciosa divisa". El temps que travessa aquest poemari sembla estar sacsejat per l'absència de l'amor, la maregassa ocasionada per l'abandó de l'estimada ha deixat el subjecte poètic amb l'esperit eixorc.

El subjecte poètic sovint s'adreça a l'estimada, en el poema que obre el llibre, "Arrels", li diu que la va cercant entre les "branques altes" o en "les aigües subterrànies", però sense saber mai si la trobarà enmig de la llum. També recorda quan ella va vindre, al poema "Ad hoc", ella va aparèixer quan ell habitava enmig d'un temps dominat per la desgràcia, i la seua presència va fer que compreguera el poema: "És ara que sé els meus poemes", així comença el poema "Ara", i acaba dient: "És per tu, dona, que el misteri és revelació". L'absència de l'estimada porta a la desesperació total com es reflecteix a l'impressionant poema "Síndrome d'abstinència", o a sentiments malaltissos com a "Odi": "Aquest odi és el carrer de l'absència". Sense l'amada els llibres no tenen sentit, ni res del que escriu tampoc: "Sense tu, què m'importen els llibres" es pregunta al poema "Llibres", i conclou "Si saberes quin infern amaga la literatura sense tu!". Tanmateix cap al final del llibre reconeix que, malgrat tot, ha valgut la pena haver-se trobat perquè si no "Viuríem, com si no res, ignorant-nos. (...) Tan buits, sense saber-ho.

El subjecte poètic es mostra també reflexiu dialogant amb el mateix, a "Agost" es pregunta sobre la injustícia de l'amor, i conclou que és una cosa incerta, que ens desperta en la nit, "i som nosaltres mateixos reflectits en el somni de l'altre". Així mateix dialoga amb la solitud per a que li explique que és l'amor, i aquesta li diu que és alegria, però també llàgrimes, i que ara en la situació en què es troba és "Una casa immensa sense parets, una nit sense llençols".

El pas del temps també és present en aquest poemari, així al poema "Concert per a clarinet K.622(Adagio)", ens trobem amb la descripció d'un temps mort, amb una visió espantosa del pas del temps provocada pel record de l'amada: "és un espant negre de rates de claveguera l'absurda ferida del coltell del temps".

Però malgrat l'estat en què es troba, el subjecte poètic no deixarà d'escriure, també l'absència de l'amada provocarà l'acte creatiu, i així al poema "Intents" ens dirà que com en els poemes dels altres no troba l'explicació del que a ell li passa ho intentarà amb els seus propis versos. I a "Defallença", manifesta que malgrat el cansament general que s'ha apoderat d'ell continua escrivint: "I escric. I escric".

En els tres darrers poemes del llibre el subjecte poètic dialoga amb la mort, amb Déu i amb l'amor. A "Dalla" li demana a la mort que quan se l'emporte no li reste al seu cos cap vena al cos que no haja estat tallada per l'amor, perquè ell estimava sobretot la vida. A "Himne" li demana a Déu la presència de l'estimada per sempre, i a canvi promet escriure-li un himne. I a "D'imprevist" li prega a l'amor que torne de la mateixa manera que se n'havia anat: "Enganya'ns amor, una vegada més, i, d'imprevist, del buit desnona'ns...".

El conjunt de poemes que formen Maregassa, tenen una forma més aviat de prosa poètica, però sovintegen els paral·lelismes o les anàfores internes, i sobretot un gran nombre de comparacions que serveixen per manifestar a la perfecció l'estat d'ànim del subjecte poètic. Ramon Guillem ha assajat noves formes d'expressió, per a presentar magníficament un tema de sempre, el dolor per la pèrdua de l'amor.

JMSQ@ono.com

RAMON GUILLEM. Maregassa.
Edicions Proa. Barcelona. 2002.

Que ve la LOT, ¿que ve el llop? (i 3)

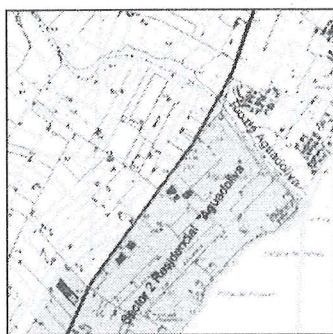
El projecte de la Llei d'Ordenació Territorial (LOT) del govern valencià i, especialment, la moratòria d'un any per a les reclassificacions dels sòls no urbanitzables situats a menys de 500 metres de la línia de costa, estan condicionat l'urbanisme a Benicarló.

TEXT: perebausà

Abans de tractar-ho, farem un breu repàs a la política urbanística benicarlanda.

El Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU) s'aprovà el 1986. S'hi establia un nucli compacte urbà envoltat per una anella perimetral de sòl urbanitzable residencial i industrial. La resta de terme es considerava sòl no urbanitzable. Posteriorment, s'han anat fent modificacions puntuals del PGOU: urbanització Vistamar (Corral del Petiquillo), Polígon Industrial Collet (1997), Partida Solaes o litoral sud (1998) i Sant Gregori I (2000). El desenvolupament urbanístic del litoral es produïa sobretot a la zona sud, cap a Peníscola, pol d'atracció turística, i per això, es reclassificà el sòl com urbà i urbanitzable residencial l'any 1998. La seva urbanització efectiva -carrers, voreres, il·luminació...- és, ara per ara, molt deficient. La rambla de Cervera establia un límit geogràfic que dificultava el desenrotllament urbanístic del litoral nord del terme.

Durant l'any 2001 es presentaren una sèrie de projectes urbanístics d'iniciativa privada: el centre comercial Costa Azahar als terrenys de l'antiga empresa "Muebles Palau", el port esportiu i zona d'oci, el PAI Ciutat

Sènior i el PAI Tossa-golf. Els Programes d'Actuació Integrada (PAI) de la Ciutat Sènior i de la Tossa, pretenen crear uns cent vint mil i milió i mig de metres quadrats respectivament de sòl urbanitzable nou. L'ajuntament volgué tramitar-ho mitjançant modificacions puntuals del PGOU, com ho havia fet en anteriors ocasions, però la Conselleria d'Obres Públiques (COPUT) s'oposà. Va demanar que adequara les modificacions a la Llei Reguladora de l'Activitat Urbanística (LRAU) de 1994 mitjançant una homologació del planejament urbanístic. El ple del consistori benicarlando aprovà l'exposició pública de l'Homologació Global del PGOU el 28 de febrer de 2002 amb els vots en contra del BLOC i del PSOE.

L'empresa benicarlanda Gurcom BSL presentà a principis de febrer un PAI per a urbanitzar el litoral nord, les partides Riu, Surrach i Aiguadoliva, prop d'un milió vuit-cents mil metres quadrats.

Immediatament després, la mercantil Aiguaoliva Urbana SA, empresa d'Onda, presentà un altre projecte alternatiu. Des del primer moment els representants de Gurcom assenyalaren que el projecte es presentava amb tanta pressa perquè la zona "a curt termini podia perdre tots els seus drets urbanístics per la imminent aprovació de la LOT", i que "la seva aprovació suposa que en els primers 500 metres de franja costanera no urbana, no es podrà construir". Ambdues empreses confirmaren que havien tingut contactes previs amb l'ajuntament. El grup de govern municipal va intentar incloure la zona litoral nord dins de l'homologació però la COPUT no acceptà, per a una reclassificació de més de tres milions de metres quadrats exigia la revisió completa del PGOU.

Els veïns formaren una Associació de propietaris afectats. Es van reunir diverses vegades amb el regidor d'urbanisme i li manifestaren el seu rebuig als PAIs de les dues empreses així com el desig que fos l'ajuntament l'agent promotor de la urbanització. Presentaren unes tres-cents al·legacions als PAIs. El ple municipal de maig, per unanimitat, refusà els diversos PAIs. També s'acordà per part de tots els grups polítics iniciar la revisió del PGOU. El regidor d'urba-

nisme es va comprometre a crear una comissió mixta ajuntament/propietaris per estudiar la urbanització de la zona litoral nord. Els propietaris afectats que assistien als plens municipals com acció de protesta, deixaren d'anar. Passà l'estiu i la comissió mixta no es va formar, la revisió del PGOU no s'inicià i a l'octubre, el govern valencià aprovava el projecte de la LOT i la moratòria de la zona litoral. L'associació de propietaris, contrariada, va decidir tornar a assistir als plens municipals i afegir-se a la Plataforma contra la Barbàrie Urbanística -afectats per la LRAU de tot el País Valencià.

Tenim un PGOU desfasat, no adaptat a la LRAU i que s'haurà d'adequar a la futura Llei d'Ordenació Territorial. Hi ha en marxa una homologació sense sentit si es revisa el PGOU i unes eleccions municipals a menys de cinc mesos vista. El nou PGOU s'haurà adaptar al futur Pla d'Acció del Litoral que preveu la LOT, on es fixaran què es podrà fer i què no a la zona costanera, i açò va per a llarg, uns quants anys almenys.

És possible que d'ací un temps valorem no tenir tota la nostra costa emmurallada per edificacions o xalets com passa arreu de la costa valenciana.

VE DE LA PÀGINA 11
Si ells ens donen propo-
tes, ens donen paraules
constructives i crítiques
sanas i trauen
l'insult...tots guanyem,
fixeu-vos: guanya Tena i
la seua malmesa pressió
arterial, guanyarà el jove
Sanmartín que estarà
amb millor bon humor,
guanyarà Yacoub amb il-
lusió i treball i guanyarem
nosaltres perquè no ens
faran aixecar de la cadira
a l'hora de dinar, en ple
plat saborós, per tancar la
radio o la TV en la qual
ells perden el meravellós
temps que és la vida per
insultar-se en retriment de
ficar solucions damunt els

problemes que ens pre-
ocupen.

Només els demano als
polítics: un xic més de
solidaritat, solidaritat
humana i ben senzilla. I
res més així d'humil és el
meu desig: que tinga que
escriure llargues colum-
nes de propostes i no de
paraules sense sentit a les
que, darrerament, ens
estem acostumant
massa...

Pot ser que siga un
desig primari, impossible,
utòpic...però no és cert
que per demanar no
sigui...i no em preocupa
que les nostres demandes
siguin o ratllen la seua
impossibilitat.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● **tolito**

Opinió

Cap d'any

LA fi d'any, amb els clàssics resums de premsa i els fas-
tos nadalencs, ens transmet una enganyosa sensació
de tancament de cycle. Aquest esperit grupal es tradueix
a nivell individual en una recapitulació íntima que sem-
pre acaba amb la mateixa conclusió: **"La rutina m'ha
robat un altre any. Aquest que comença ara, no ho
toleraré de cap de les maneres"**. Tot seguit, l'espurna
del cava ens fa prendre aire amb falses renovades for-
ces i ens espenta a fer promeses benintencionades que
es diluiran en l'oblit del dia a dia.

Abans que això passe i la ressaca ens agrie més la
mala llet, vull fer palés un necessari agraïment a tots
aquells que heu perdut un parell de minuts llegint qual-
sevol de les bajanades que LA VEU em deixa treure a la
llum. Bon any a tots!

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● **elmussol**

Opinió

Inconscients?

EL mussol voldria reflexionar sobre el Nadal amb el que
suposa de consum en totes les manifestacions possibles i
la seua petita relació amb la catàstrofe ecològica, produïda
a Galícia per l'abocament de milions de tones de gas-oil a
les seues costes per l'enfonsament del vaixell Prestige

El mussol després de seguir aquest afer de contamina-
ció i mort a la costa gallega, barrejat amb la solidaritat amb
el poble gallec per part de moltíssimes persones anònimes
i la trista imatge que han donat un altre cop els polítics amb
la seua manca de saber fer, cinisme, hipocresia, etc.; no ha
pogut deixar de cavil·lar que tots també som en alguna
manera responsables d'aquest vessament d'hidrocarburs i
dels altres produïts per vaixells de conveniència com l'Eri-
ka, l'Exon Valdés, etc que han, i segurament seguiran, con-
taminat alguna part del nostre Planeta.

El mussol pensa que d'una manera indirecta els occi-
dentials som culpables d'aquesta catàstrofe per voler
seguir mantenir la nostra societat desenvolupada basada
en el consum de combustible fòssil per poder així fer fun-
cionar les fabricues, abonar les sènies, anar amb cotxe a
tot arreu, etc. tot per a mantenir el nostre ritme de vida i de
consum.

El mussol durant aquesta catàstrofe només ha observat
per un costat plors dels centenars d'afectats, per altre el
compromís de milers de persones que han donat intenses

mostres de solidaritat anant a treure xacapote, i sobretot
l'espectacle d'uns polítics barallant-se per si has dit o has
fet, si us donarem tants milions o podeu anar a pescar a
Marroc, però cap d'ells embrutant-se els seus vestits d'al-
ta costura amb el gas-oil; però pocs s'han parat a pensar
que si aquest primer mon no voldria viure tant bé potser
aquesta fet no succeiria nunca mais.

El mussol esta convençut que la majoria de ciutadans
desconeixen que les milers de bombetes que el nostre
ajuntament ha posat pels carrers de Benicarló necessiten
l'energia elèctrica extreta de l'aigua, de l'urani o del hidro-
carburs com els que portava el Prestige, però malgrat que
a Galícia a molts se'ls ha acabat el Nadal 2002 a nosaltres
ens sembla meravellós sortir al carrer amb aquesta explo-
sió de llum fonamentada en una energia elèctrica no con-
taminat.

El mussol segueix pensant que els nostres polítics
només per enlluernar-nos seguiran posant bombetes als
carrers, talant avets per plantar-los davant l'Ajuntament, ...,
és a dir demostrant una vegada rera a l'altra la seua manca
de consciència medi ambiental, una mancança que els ha
fet carregar-se uns quants plataners a la plaça del Convent
de Sant Francesc segurament perquè tapaven la magnifi-
ca obra de restauració d'aquest convent franciscà. Ai! si el
seu fundador alçarà el cap.

NATACIÓ

VII Copa Nadal

El passat diumenge 29 de desembre es va celebrar la VII Copa Nadal de Natació en el port de Benicarló amb la participació de 26 nadadors que desafiaren la freda temperatura de l'aigua, la qual estava a 13º, on van recórrer la distància d'uns 250 m.

També ens va visitar el Pare Noel, que va recórrer, igualment, tota la distància nadant entre els aplaudiments del nombrós públic assistent.

Els guanyadors van ser, en la categoria masculina, Isaac García Valero del CN Vinaròs, i en la categoria femenina, Mónica López Medina del CN Vinaròs.

Els nadadors del CN Benicarló es van classificar amb el següents resultats:

Categoria femenina: Eva García Masip (4t)

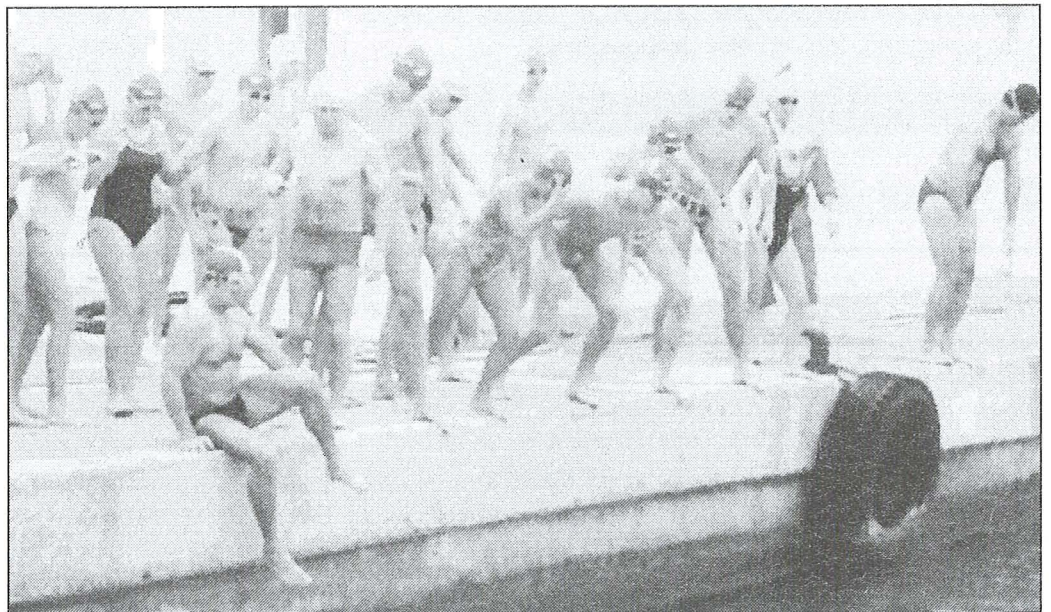
Categoria masculina: Eloy Vinaiza Febrer (5é), Raúl París García (7é), Miguel Piñana del Pino (9é), Roberto Martínez Sorando (10é), Daniel Sorlí Queralt (13é), Carlos Astor Capafons (14é).

També van participar els nadadors veterans de Benicarló, José Ma. Foix,

Jaime Violat i Vicent Llorach.

LES IMATGES

DAKAR

Comença el ral.li

TEXT: susanna **anglès**

La matinada del 29 de Desembre va ser la última que Pellicer, el pilot de l'equip Radio Marca-Power-Horse, va passar a casa, ja que el diumenge 29 es va desplaçar a Barcelona, lloc de concentració amb la resta d'integrants de l'equip abans de marxar a Marseille, ciutat de la veïna França des d'on

eixirà cap a l'aventura Dakar, tot i que aquest any s'acava a Egipte i, no pas, a les platges del Senegal. Pellicer conduirà la KTM que ha anat provant la última setmana, aquests últims dies també han sigut aprofitats per tal d'enllestir la seua preparació física cap a afrontar aquest duríssim repte tant humà com esportiu.

El diumenge, la nostra

redacció, parlava amb Pellicer i des de ens deia el següent: "Avui, em fet una sortida de tots els integrants de l'Estat Espanyol a Barcelona, l'any passat va ser a Madrid, ha sigut una experiència molt emocionant, una presa de contacte amb la gran expectació que alça, en tot moment, aquest gran Rally, amb la presentació

davant el públic... demà ja marxem cap a Marseille on el dimarts ja tenim. ja tenim verificacions tècniques i els principals tràmits... que tot estiga com cal.... i bé a esperar com mai que aplegue el nou any... tinc ganes ja, d'estar en carrera i de fer quilòmetres... com més millor... és l'única manera que s'en calmen els nervis....".

CDB

D'assemblees extraordinàries i mitjans de comunicació

Els esdeveniments s'han precipitat. El president del Benicarló ha decidit plegar i l'assemblea que el dia set es verificarà s'endevina d'allò més mogudeta. I és que se sent dir de tot.

TEXT: rodolfo **serrano**

paco **delcastillo**

M'ha arribat més d'un comentari en què es fa culpable de la situació la troupe que encapçala Gregorio Segarra al seu programa dels dilluns a la nit a CSNTV; quin despropòsit, senyor, aquest modèlic empleat de banca vocacionalment ficat a moderador televisiu, que jo sàpiga, no ha fitxat ningú, ni ha fallat cap gol, ni ha fet una alineació, ni ha estat l'encarregat de prendre la decisió d'allunyar el Prestige de les costes gallegues.

L'únic que se m'acut que se li pot criticar a Segarra és que haja donat canxa, potser massa canxa, a gent a la qual el CDB em sembla que els és absolutament igual, o que no els és igual, sinó que s'estimarien més veure'ns enfonsats. Potser, ep, potser, se n'ha fet un gra massa amb tot això de Bisbal (a mi no m'ha emprat ni un duro ningú, al Benicarló només li ha reportat beneficis i no pot ni mig insinuar algú alguna cosa d'una activitat que ha tingut entre altres

promotors persones de l'honorabilitat i integritat de Paco Escura)... però en fi, ja m'agradaria a mi que aquesta modesta pàgina despertara passions o que hom pensara que sóc capaç d'influir una miqueta així en el devenir del nostre Benicarló.

També he sentit comentaris que els voluntaris per agafar les regnes del CDB es compten a camarades. Que si un home que vol ser entrenador i president, que si un altre que ja és president d'un altre club, que un home de palla de no sé qui... Les meues dots profètiques estan fora de tot dubte, no en tinc, de dots profètiques. Però estic en condicions de descriure amb una possibilitat d'error mínima com es desenvoluparà l'assemblea. Taula presidencial amb Miguel Arnau, Paco Escura i Marcos Marzal. Una desena de socis -seré optimista, una quinzena- i dos o tres

representants de la canallesca. El tresorer farà una clara exposició de l'estat de comptes que a tothom li semblarà perfecta, hom pensarà que els jugadors cobren massa, concretament dos punts per dalt d'exagerat i un per baix d'escandalós.

Després prendrà la paraula Miguel lo Polo, amb la sinceritat que el caracteritza dirà que ja no pot més i assenyalarà amb noms i cognoms qui creu ell que han estat els culpables de la penosa situació per la qual passa l'equip, després d'açò presentarà la seua irrevocable dimissió. Per últim, el regidor d'esports demanarà si algun voluntari es vol fer cap avant i desitja accedir a la presidència, que li donarà el seu suport sincer, després rebaixarà les seues pretensions i es conformarà amb la formació d'una gestora. Naturalment no sortirà ningú per a res, tots plegats es tiraran qua-

tre gallos i es diran quatre paraules més altes que les altres i al dia següent, dimarts dia vuit, Arnau i Marzal començaran les gestions per trobar president. I segurament el trobaran. El que no es pot pretendre és que en l'assemblea, gratis et amore, s'aconsegueixca una directiva de substància i que s'acaben tots els nostres mals.

Mentre, els efectius esportius del CD Benicarló continuen entrenant amb la normalitat que permet la situació. Suposo que aquest ambient de desgavell (al qual ja haurien d'estar acostumats) deu influir en el seu rendiment.

Només cal desitjar que aquests dies de descans lliguer ens hagen donat a tots plegats la tranquil·litat suficient per enfrontar-nos al que ens ve amb la perspectiva necessària per no oblidar-nos que estem parlant només d'un esport, d'una diversió.

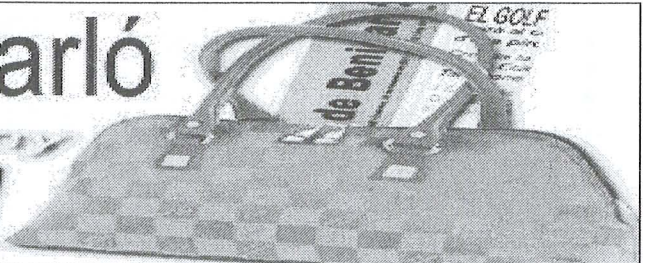
Si el CDB per a algú ha esdevingut un mal de cap -familiar, esportiu, de relacions d'amistat...- més val que vaja pensant a canviar d'entreteniment.

Si el CDB per a algú ha esdevingut un mal de cap -familiar, esportiu, de relacions d'amistat...- més val que vaja pensant a canviar d'entreteniment

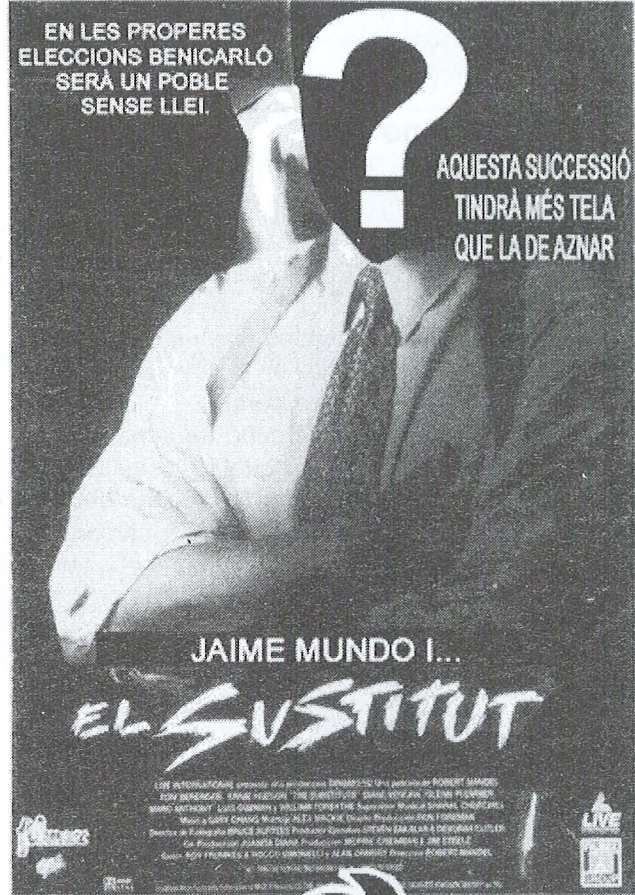
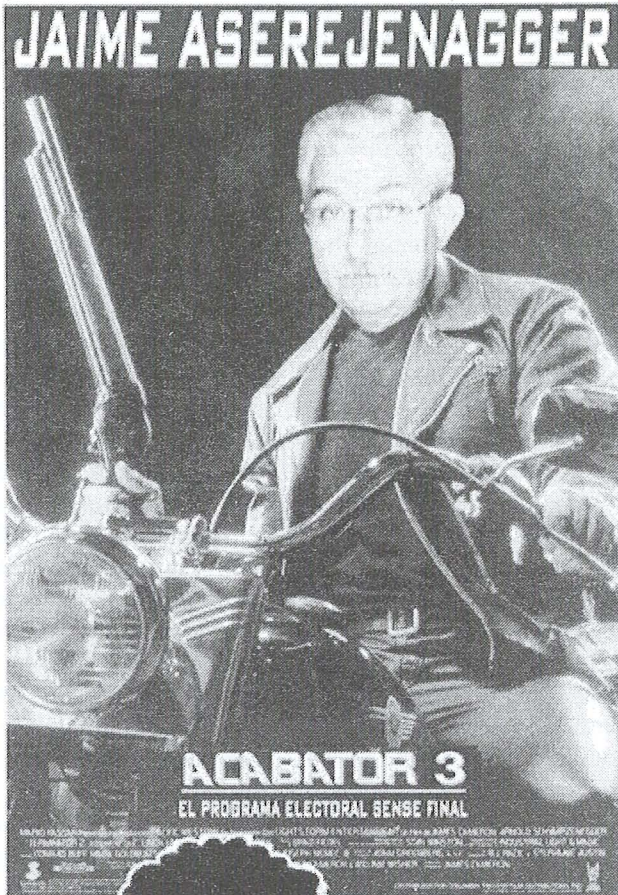
La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!

EL CÒMIC DE XAVIER BURRIEL/ El recanvi

Vos presentem
les principals estrenes
de cine per a l'any que
comença.

Que tingueu
un bon any
2003!!

